

UZMANLIK EğİTİMİ, HİZMET SUNUMU VE MESLEKİ GELİŞİM BÜTÜNLEŞTİRME ÇALIŞTAYI

23 ŞUBAT 2019 / ANKARA

SUNUŞ

Halk Sağlığı Uzmanları Derneğinin Değerli Üyeleri,

“Uzmanlık Eğitimi, Hizmet Sunumu ve Mesleki Gelişim Bütünleştirme Çalıştayı” nı 23 Şubat 2019 tarihinde gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Çalıştaya ülkemizin farklı illerinden, farklı görev ve akademik ünvanlardan toplam 71 üyemiz katılmıştır.

Çalıştayda eğitim ve istihdam ile ilgili sorunlarımız dört ana başlıkta grup çalışmaları gerçekleştirilerek tartışılmıştır. Her grupta kolaylaştırıcı ve raportörler görev almıştır. Çalıştay formatımız gereğince gruplar çalışmalarına başlamadan önce, bir sunum ile o konuyla ilgili güncel durum özetlenmiştir. Her çalışma grubu için konuşulması beklenen başlıklar Düzenleme Kurulu tarafından bir öneri listesi şeklinde listelenmiş ve kolaylaştırıcı hocalarımızın dikkatine sunulmuştur. Gruplar bu önerileri de dikkate alarak kendileri ana konu başlıklarını oluşturmuştur. Grup çalışmaları sırasında tartışmaya kaynak olabilecek belgeler hazır bulundurulmuştur. Çalıştayı öğleden sonraki ilk oturumunda gruplar tartışmaları ve önerilerini özetlemişler, sonrasındaki ikinci oturumda da genel tartışmaya geçilmiştir.

Çalıştay sonrasında raportörler rapor taslaklarını tamamlamış ve kolaylaştırıcılar ile Düzenleme Kuruluna sunmuşlardır. Düzenleme Kurulu da elinizdeki raporu oluşturmuştur.

Bu raporun yayınlanması sonrasında çalıştay sonuçları ile ilgili Kurul, Çalışma Grubu ya da üye olarak kişisel ek görüşler bildirmek isteyenlerin de görüşlerinin yer alacağı bir web ortamı yaratılacaktır. Bu nedenle, görüşlerin paylaşılması önemlidir.

Bildiğiniz üzere, çalıştay Ankara’da Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalında gerçekleştirilmiştir. Anabilim Dalının sayın başkanı Prof. Dr. Metin Hasde’nin şahsında tüm Anabilim Dalı üyelerine şükranlarımızı bir kez daha belirtmek isteriz. Çalıştay yarattıkları ortamın katkısı ile bu kadar verimli geçebilmiştir.

Hafta sonu, kar kış demeden ülkemizin dört bir tarafından gelen ve katkı sunan tüm katılımcılara disiplinimiz ve derneğimiz adına çok teşekkür ederiz. Onlar olmasa bu çalışmayı gerçekleştirmemiz mümkün olamazdı.

Ve elbet, çalıştayı gerçekleştirmesinde çok büyük emekleri olan Düzenleme Kuruluna da teşekkür etmek isteriz. Uyum içinde çalıştılar ve ortaya çıkan sonuç hepimizi mutlu etti.

Çalıştayda bir kez daha buluştuk; kucaklaştık.

Birlikte daha güçlü bir şekilde çalışmaya devam edeceğiz.

Sevgi ve saygılarımızla.

Prof. Dr. Pınar Okyay

HASUDER Yönetim Kurulu adına

PROGRAM

Tarih : 23 Şubat 2019 Cumartesi

Saat : 09.00-17.30

Yer : Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı / Ankara

09.00-09.30	Kayıt	
09.30-10.00	Açılış Konuşmaları <i>Prof. Dr. Metin Hasde (SBÜ Gülhane Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD Başkanı)</i> <i>Prof. Dr. Pınar Okyay (HASUDER YK Başkanı)</i> <i>Doç. Dr. Fatih Kara (Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürü)</i>	
10.00-10.15	Ara	
10.15-12.15	Çalışma Grupları	
	Salon 1	Asistan Eğitimi- ÇEP/ Klinik rotasyonlar
	10.15-10.30	Sunum: Yeterlik Kurulu Çalışmaları ve asistan eğitimi Prof. Dr. Ferda Özyurda – HASUDER Yeterlik Kurulu Başkanı
	10.30-12.30	
	Kolaylaştırıcılar	Prof. Dr. Ferda Özyurda Prof. Dr. Tayyar Şaşmaz
	Raportör	Araş. Gör. Eray Öntaş
	Salon 2	Asistan Eğitimi- Saha Eğitimi
	10.15-10.30	Sunum: TUKMOS Komisyonu Çalışmaları ve saha eğitimdeki son dönem değişiklikler ve çalışma alanları Prof. Dr. Işıl Maral – HASUDER TUKMOS Komisyon Başkanı
	10.30-12.30	
	Kolaylaştırıcılar	Prof. Dr. Işıl Maral Prof. Dr. Ali Ceylan
	Raportör	Uz. Dr. Sabanur Çavdar
	Salon 3	Halk sağlığı uzmanlarının istihdamı, sorunları ve sahadan beklentileri, asistan eğitimlerinin mevcut istihdam alanları
	10.15-10.30	Sunum: HASUDER Sağlık Politikaları ve İstihdam Grubu Raporu Prof. Dr. Bülent Kılıç- Sağlık Politikaları ve İstihdam Çalışma Grubu Grup Yürütücüsü
	10.30-12.30	
	Kolaylaştırıcılar	Prof. Dr. Bülent Kılıç Prof. Dr. Erhan Eser
	Raportör	Uz. Dr. F. Yeşim Karakoç
	Salon 4	Grup Eğitim sorumlularının (Anabilim Dalı başkanları) ve araştırma görevlilerinin sorunları ve beklentileri
	10.15-10.30	Sunum: Halk Sağlığı Anabilim Dalları Envanteri Son Durum Prof. Dr. Ayşe Emel Önal – İstanbul Üni. İstanbul Tıp Fakültesi AD Başkanı
	10.30-12.30	
	Kolaylaştırıcılar	Prof. Dr. Ayşe Emel Önal Prof. Dr. Birgül Özçirpıcı
	Raportör	Dr. Öğr. Üyesi Melike Yavuz
12.30-12.45	Çalıştay Katılımcıları Toplu Fotoğraf Çekimi	
12.45-14.00	Ara	
14.00-15.15	Çalışma Grupları Sunumları	
15.15-15.30	Ara	
15.30-17.00	Grup Sunumları Üzerine Genel Tartışma	
	Oturum Başkanları	Prof. Dr. Zafer Öztekin Doç. Dr. Fatih Kara
	Raportör	Dr. Öğr. Üyesi Özlem Onur Öztürk
17.00-17.30	Dilek, Temenni ve Kapanış <i>Prof. Dr. Metin Hasde (SBÜ Gülhane TF Halk Sağlığı AD Başkanı)</i> <i>Prof. Dr. Pınar Okyay (HASUDER YK Başkanı)</i> <i>Doç. Dr. Fatih Kara (SB Halk Sağlığı Genel Müdürü)</i>	

Katılımcılar

1	Figen Demir	37	Ayşe Emel Önal
2	Mithat Temizer	38	Çiğdem Çağlayan
3	Eray Öntaş	39	Zafer Öztekin
4	Elif Altundaş Hatman	40	Şeyma Görçin Karaketir
5	Tayyar Şaşmaz	41	Metin Hasde
6	Derya Çamur	42	Ercüment Beyhun
7	Melike Yavuz	43	Hatice Şeyma Erden
8	Sarp Üner	44	Ayşe Akın
9	Zeynep Sofuoğlu	45	İbrahim Sefa Gümüş
10	Ferda Özyurda	46	Emre Altunel
11	Dilek Aslan	47	Ahmad Abed Ahmadi
12	Nurettin Özdener	48	Gamze Ketrez
13	Ali Ceylan	49	Bahadır Haytabey
14	Zahide Koşan	50	Dilek Yıldırım
15	Hilal Özcebe	51	Aslı Kılınçkaya
16	Sabanur Çavdar	52	Zeynep Yalçinkaya
17	Meltem Akın Dikleli	53	Güledal Boztaş
18	Işıl Maral	54	Nazmi Bilir
19	Hülya Şirin	55	Ahmet Koçak
20	Pınar Okyay	56	Şeyma Aliye Kara
21	Özlem Onur Öztürk	57	Tufan Nayir
22	Tansel Başsülü	58	Tülin Çoban
23	Sertaç Çankaya	59	Meral Saygun
24	Mestan Emek	60	Cansu Özbaş
25	Mete Önde	61	Saide Mebrure Dağdaş
26	Bülent Kılıç	62	Ali Kadir Koç
27	Erhan Eser	63	Melih Gözükara
28	Lütfi Saltuk Demir	64	Dilek Yapar
29	Toker Ergüder	65	Betül Akkaya
30	Birol Tibet	66	Murat Baykut
31	Funda Sevencan	67	Osman Alaşık
32	F. Yeşim Karakoç	68	Şevkat Bahar Özvarış
33	Ferhat Yıldız	69	Hacer Demir Köse
34	Sultan Eser	70	Mustafa Necmi İlhan
35	Türkan Günay	71	Dr. Mine Yenice
36	Birgül Özçırpıcı		

Çalışma Grupları Raporları

GRUP 1
ASİSTAN EĞİTİMİ- ÇEP/ KLİNİK ROTASYONLAR

Kolaylaştırıcılar: Ferda Özyurda (Ankara Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Tayyar Şaşmaz (Mersin Üniversitesi)

Raportör: Eray Öntaş (Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Katılımcılar: Dilek Aslan (Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Şeyma Aliye Kara (Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Gamze Ketrez (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Ahmad Abed Ahmadi (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Halk Sağlığı AD), İbrahim Sefa Güneş (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Figen Demir (Acıbadem Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Elif Altundaş Hatman (İstanbul Üniversitesi İş ve Meslek Hastalıkları), Onur Özlem Öztürk (Maltepe Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Dilek Yapar (Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Hacer Demir Köse (Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Metin Hasde (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Şevkat Bahar Özvarış (Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Çalışma grubunun tartışacağı konu başlıkları:

1. Asistan eğitiminde ÇEP içeriği yeterlidir midir?
 - a. ÇEP’de eksik ve fazla olan unsurlar var mıdır? Varsa nelerdir? Neden?
 - b. ÇEP hazırlanırken/güncellenirken uzman ve asistan görüşü nasıl alınmalıdır?
2. ÇEP’in uygulanması ile ilgili ne gibi sorunlar yaşanmaktadır?
 - a. Standardizasyon (anabilim dalları arası farklılıklar)
 - b. Öğretim üyesi yeterliği / yetkinliği/ilgi alanı çeşitliliği?
 - c. Yönetimle ilgili sorunlar? Fakülte yönetimleri, il sağlık müdürlükleri vb.
 - d. Teknik yetersizlikler?
 - e. Diğer
3. ÇEP’de tanımlanan rotasyonlarla ilgili;
 - a. Rotasyon yapılacak klinikler ve süreleri uygun mudur?
 - b. Rotasyon içerikleri ÇEP’le uyumlu olabilmekte midir? Karşılaşılan sorunlar nelerdir?
4. Sorunlarla ilgili çözüm önerileri nelerdir?
 - a. ÇEP’in içeriği ve uygulanması
 - b. Standardizasyonun sağlanması

-
- c. Rotasyonlar
 - d. Uzmanlık ve Doktora eğitiminin farkı nedir, uzman eğitiminde ne farklı olmalı?
 - e. Tez, temel alanlarda belirli sayıda araştırma
5. Halk sağlığı uzmanlık eğitimi müfredatının geliştirilmesi gereken yönleri var mıdır, varsa nelerdir?

Yeterlik Kurulu Başkanı Prof. Dr. Ferda Özyurda tarafından çalışma grubuna Yeterlik Kurulu çalışmaları hakkında sunum yapılmıştır.

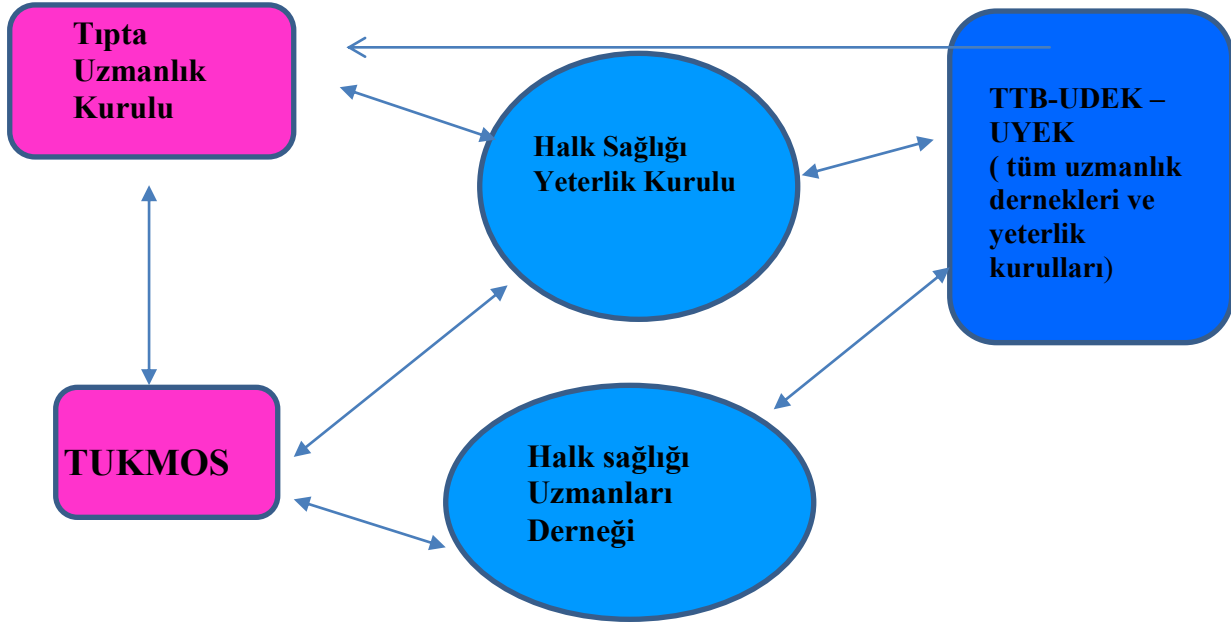
Yeterlik Kurullarının Amacı;

- Tıpta uzmanlık eğitiminin Standardizasyonunu sağlamak
- Eğitimin kalitesi iyileştirmek, geliştirmek,
- Eğitim kurumlarını alt yapı, donanım, eğitici ve uygulama durumları belirlemek ve akredite etmek
- Avrupa uyum koşullarını sağlamak olarak tanımlanmıştır.

Halk Sağlığı Yeterlik Kurulunun Amacı;

- Halk Sağlığı Uzmanlık Eğitiminin Ulusal Standartlarını Oluşturmak, Geliştirmek, Aynı Zamanda Uzmanlık Eğitimindeki ‘Yeterliğin’ ve Eğitim Birimleri Eşyetkilendirmesinin Temel İlkelerini Oluşturmak,
- Uzmanlık Eğitimi Süresince İşlenmesi Gereken Kuramsal ve Uygulamalı Eğitim Programlarının (Kuramsal Eğitim İçin Çekirdek Eğitim Programı Ve Uygulamalı Eğitim İçin En Az Yapılması Beklenenler) Hazırlanmasını Sağlamak,
- Uzmanlık Öğrencisinin Eğitim Sürecini İzlemek Ve Değerlendirmek İçin ‘Asistan Karnesi’ Gibi Belgelendirme Araçlarının Oluşmasını Sağlamak,
- Eğitim Kurumlarında Hizmetin İçeriği ve Çeşitliliği, Eğitimcilerin Sayı Ve Yetkinliği, Eğitim Ortamının Uygunluğu, Uygun ve Yeterli Teorik ve Pratik Bir Eğitim Programının Uygulanıp Uygulanmadığı, Araştırma Olanakları, Rehber Bilgiler ve Standartların Varlığı Gibi Konularda Eğitim Birimlerini Gönüllülük Temelinde Ziyaret Etmek ve Yukarıda Sözü Edilen Ölçütler Açısından Eşyetkilendirmek,
- Mesleksi Sorumluluk, Bilgi, Beceri, Uygulamalar Açısından Uzman Hekimlerin Yeterliklerini Ölçmek, Değerlendirmek ve Belgelendirmek,
- Eğitimcilerin Ve Uzmanlık Öğrencilerinin Sürekli Mesleksi Gelişim Programlarına Katılımını Özendirmek ve İzlemek, Yeniden Belgelendirme Çalışmaları Yapmak,
- Uzmanlık Eğitiminde Oluşturulan Ulusal ‘Yeterlik Belgelendirmesi’ ve ‘Eşyetkilendirme’ Standartlarının Uluslararası Standartlara Uygunluğunu Sağlamak.

TIPTA UZMANLIK ÖRGÜTLENMESİ

Eğitim Programları Geliştirme Komisyonu ; TUKMOS ile iletişim ve işbirliği ile müfredat içeriğini yapar. Anabilim Dallarından görüş alarak rotasyon sürelerini belirler, asistan karnesi oluşturur.

27.9.2016 TUK Onayı ile belirlenen rotasyon süreleri:

- 6 ay klinik (kadın doğum, çocuk, enfeksiyon , göğüs hastalıkları, iç hastalıkları, ruh sağlığı ve hastalıkları)
- 6 ay saha çalışması (Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Halk Sağlığı Müdürlüğü, Toplum (ilçe) Sağlığı, Merkezleri, İl Sağlık müdürlüğü ve bağlı birimleri, Halk Sağlığı Laboratuvarı, Meslek Hastalıkları Hastanesi ve benzeri birimler)

Geçmişten bu güne 7 uzmanlık tüzüğü;

1929 Tababet ve İhtisas Vesikaları Hakkında Nizamname

1947 Tababet Uzmanlık Belgeleri Tüzüğü

1955 Tababet İhtisas Nizamnamesi

1961 Tababet İhtisas Tüzüğü

1962 Tababet Uzmanlık Tüzüğü

1973 Tababet Uzmanlık Tüzüğü

2002 Tababet Uzmanlık Tüzüğü

Ölçme Değerlendirme Komisyonu; 24.01.2015 tarihli Komisyon Toplantısında Halk Sağlığı Yeterlik Sınavları Yönergesi hazırlamıştır.

Bu kapsamda Yeterlik Sınavları iki bölüm olarak yapılandırıldı.

Birinci bölüm: 100 soruluk,100 dakika süreli çoktan seçmeli test şeklinde teorik sınav olarak,

İkinci bölüm: OSPHE (Nesnel Yapılandırılmış Halk Sağlığı Sınavı) olarak yapılandırılmıştır. Bu sınava uzmanlar ve son sene asistanları katılabilmektedir.

Üç kongrede sınavlar yapıldı ve 3 uzman yeterlik belgesi almaya hak kazanmıştır.

Eşyetkilendirme komisyonu ;

Eşyetkilendirme Yönergesi

Halk Sağlığı Yeterlik Kurulu Eğitim Kurumu Ve Programını Değerlendirme Formu

Halk Sağlığı Tıpta Uzmanlık Öğrencisi Değerlendirme Formu

Ziyaret Kurulu İçin Kontrol Listesi

Eşyetkilendirme Raporu Örneği

Halk Sağlığı Kurumsal Yeterlik Belgesi taslakları hazırlamıştır.

Bu dönemde hedefler

- Eşyetkilendirme Kurumsal İstemlerine Dayanılarak Eşyetkilendirme Çalışmalarına Ağırlık Vermek
- Uluslararası Standartlara Ulaşmak Amacıyla Avrupa Tıpta Uzmanlık Birliği İle İletişime Geçerek Katılım Sağlamak
- Yeterlik Sınavlarına Katılımı Arttırmak ve Tüm Uzman Ve Uzmanlık Öğrencilerimizin Eğitim Sorunlarına Çözüm Üretmek

SONUÇ VE ÖNERİLER:

- ÇEP'in bir zorunluluk olduğu ve bütün anabilim dallarında uygulanması gerektiği
- Eğitici sayısı az olduğu takdirde uzmanlık eğitiminin TUK tarafından denetlenerek verilir verilemeyeceğine karar verileceği ancak henüz rutin bir denetim olmadığı
- Saha eğitimi, rotasyon kavramı içerisinde olmadığından "saha eğitimi" olarak ÇEP'e alınmış. Bu, zorunlu olarak uzmanlık eğitim süreci içerisinde yapılacağı anlamına gelmektedir.
- Asistan karnesinin kullanımı hakkında Mersin ve diğer anabilim dalları örnekleri paylaşıldı. Asistan karnesi kullanımının gerekli olduğu, yeterlik kurulunun hazırladığı örneğin asgari koşul olarak kullanılabilmesi ve bunun geliştirilebileceği önerildi; yakın zamanda HASUDER web sayfasından paylaşılacaktır.
- Klinik rotasyonlarda, rotasyon eğitim öğrenim hedeflerine ulaşılması konusunda halk sağlığı anabilim dalları klinik branşlarla iletişim içinde ve onlara yönlendirici olmalı.

-
- Online temel epidemiyoloji kursunun kongreyle birleştirilerek dzenlenmesinin yararlı olduğu ve diğer konularda benzer eğitimlerin yeterli kurulu ve HASUDER işbirliği ile dzenlenmesi
 - Tıpta uzmanlık eğitiminde temel bilgilere ulaşma sorununu açmak için baskısı tkenen kitapların yeniden basılması ve ihtiyaç duyulan alanlarda yeni kitap yazılması ya da evirilerinin yapılması
 - Saha eğitiminin ep içinde yeterince yapılandırılmış olmaması ve ilgili eğitim yapılandırılmasının dzenlenmesi ve bunun asistan karnesi içinde yer alması
 - SEAB protokollerinin gncellenmesi
 - Sahada alışan uzmanlardan, tıpta uzmanlık oğrencilerinden, eğitim sorumlularından ve yneticilerden geribildirim alınması; bu bilgilerin toplanması için araştırma planması

GRUP 2 RAPORU

ASİSTAN EĞİTİMİ- SAHA EĞİTİMİ

Kolaylaştırıcılar: Işıl Maral (Medeniyet Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Ali Ceylan (Dicle Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Raportörler: Sabanur Çavdar (İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü), Meltem Akın Dikleli (Kültür Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu)

Katılımcılar: Ahmet Koçak (Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Ali Kadir Karakoç (Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Ayşe Akın (Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Bahadır Haytabey (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi), Hilal Özcebe (Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Hülya Şirin (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi HS AD), Melih Gözükara (Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Meral Saygun (Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Mustafa Necmi İlhan (Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Pınar Okyay (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Sarp Üner (Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Türkan Günay (Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD), Zahide Koşan (Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi HS AD)

Çalışma grubunun tartışacağı konu başlıkları;

1. Saha eğitimleri ile ilgili yaşanan başlıca sorunlar nelerdir?
 - i. Uygulama
 - ii. İçerik (halk sağlığı uzmanının sahadaki ihtiyaçlarını karşılayacak nitelikte midir?)
 - iii. Standardizasyon (İller/üniversiteler arası farklılıklar)
 - iv. Diğer (performans ödemesi vs.)
 - v. Asistandan önce öğretim üyesi saha oryantasyonu nasıl artırılır?
2. Saha eğitimlerinin rotasyonlar başlığından kaldırılması ne gibi sorunlar yaratmakta ve yaratma potansiyelindedir?
3. Halk Sağlığı Genel müdürlüğünde rotasyona ihtiyaç var mı?
4. Saha eğitimlerinde yaşanan sorunlarla ilgili nasıl çözümler geliştirilebilir?
 - i. Mevcut yapının geliştirilmesi gereken yönleri var mıdır? Nasıl katkılar sağlanabilir?
5. Sahada akran eğitimi

SUNUM

TUKMOS Komisyonu başkanı Prof. Dr. Işıl Maral tarafından çalışma grubuna Tukmos Komisyonu Çalışmaları ve Saha Eğitimdeki Son Dönem Değişiklikler ve Çalışma Alanları hakkında sunum yapılmıştır.

- TUKMOS (Tıpta Uzmanlık Kurulu Müfredat Oluşturma ve Standart Belirleme Sistemi) Komisyonu; Tıpta Uzmanlık Kurulu'na (TUK) bağlı çalışmaktadır.
- *tuk.saglik.gov.tr* adresinden uzmanlık alanlarını için hazırlanmış müfredatlara ulaşmak mümkün.
- TUKMOS faaliyetinde amaç; minimum Çekirdek Eğitim Programı (ÇEP) hazırlamak. TUK'un "Eğitimin içeriği artırılabilir, azaltılamaz." kararına göre uygulamada ÇEP'e ekleme yapılabilir ama eksiltme yapılamaz.
- Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği'ne (Resmî Gazete: 26.04.2014 / 28983) göre
 - Eğitici; Adli Tıp Kurumu dışındaki kurumlarda uzmanlık eğitimi, ilgili dalda uzman olup profesör, doçent, yardımcı doçent unvanına sahip olanlar ile eğitim görevlisi veya başasistanlar tarafından verilir. Yardımcı doçent ve başasistanların uzmanlık eğitimi verebilmeleri için bu kadrolarda bir yıl çalışmış olmaları şarttır (Madde 10/1) 18.07.2009 tarihinden önce profesör ve doçent unvanı alıp ilgili dalda eğitim veren kişiler eğitici olabilmektedir.
 - Rotasyon: Uzmanlık öğrencisinin uzmanlık eğitimi süresi içerisinde, kendi dalı dışında Kurul (Tıpta Uzmanlık Kurulu) tarafından belirlenen ve tamamlanması zorunlu olan eğitim (Madde 3/1/o) olarak tanımlanmaktadır.
- Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği'ne (Resmî Gazete: 26.04.2014 / 28983) göre
 - sahada kabul edilmiş bir uzmanlık eğitim programı yoktur.
 - Sağlık Eğitim ve Araştırma Bölgeleri (SEAB) Protokolleri ile sahada halk sağlığı anabilim dalından eğiticiler bulunuyor olsa da "kendi dalı dışında" ibaresi rotasyon tanımlamasına izin vermemektedir.

Yukarıda sayılan iki nedenle Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği'ne (Resmî Gazete: 26.04.2014 / 28983) göre Halk Sağlığı uzmanlık eğitiminde sahada geçirilen eğitim süreci

rotasyon olarak adlandırılmamaktadır. TUK; sahada geçirilen eğitim sürecini rotasyon olarak değil saha eğitimi olarak kabul etmiştir. Bu nedenle rotasyon başlığı altında “zorunlu saha eğitimi” ibaresinin eklenmesi Kurul’a kabul ettirilmiştir.

- Halk Sağlığı Uzmanlık eğitim programı içinde bir önceki versiyonda saha eğitimi rotasyon başlığının altında yer alırken rotasyon tanımına uymadığından TUK 28-29 Eylül 2018 tarihinde yaptığı toplantıda saha eğitimi içinde yer alan uzman ve girişimsel yetkinliklerini hiç bir değişiklik yapmadan çekirdek eğitim tablosu içine almıştır. Halk Sağlığı TUKMOS komisyonunun başvurusu ile bu 6 aylık saha eğitiminin zorunlu olduğu müfredat içinde belirtilmiştir. Esasen çekirdek eğitimin tümü zorunlu iken saha eğitiminin önemi ve önceliği dikkate alındığında TUK başvurusu kabul etmiştir.
- Tıpta uzmanlık dallarının tümü için uzmanın yeterliliğinden (yeterlilik üçgeni) söz edebilmek için birbiri ile uyumlu olarak kullanılması beklenen 7 tane temel Yetkinlik tanımlanmıştır.
 - Yönetici
 - Ekip Üyesi
 - Sağlık Koruyucusu
 - İletişim Kuran
 - Değer ve Sorumluluk Sahibi
 - Öğrenen ve Öğreten
 - Hizmet Sunucusu
- Hizmet Sunucusu yetkinliği Klinik Yetkinlikler ve Girişimsel Yetkinlikleri içerir.
- Uzmanlık yetkinlikleri tablolarında her bir yetkinlik için düzey, kıdem ve eğitim yöntemi tanımlanmıştır.
 - Düzey
 - Kıdem (1, 2, 3, 4)
 - Yöntem (YE: Yapılandırılmış Eğitim, UE: Uygulamalı Eğitim, BE: Bağımsız Eğitim)
- Girişimsel yetkinlikler için Düzey;
 - 1: Girişimin nasıl yapıldığı konusunda bilgi sahibi olma ve bu konuda gerektiğinde açıklama yapabilme düzeyini ifade eder.
 - 2: Acil bir durumda, kılavuz veya yönerge eşliğinde veya gözetim ve denetim altında bu girişimi yapabilme düzeyini ifade eder.
 - 3: Karmaşık olmayan, sık görülen tipik olgularda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

- 4: Karmaşık olsun veya olmasın her tür olguda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.
- Halk Sağlığı Uzmanlığı Klinik Yetkinlikleri için Düzey; diğer uzmanlık dallarına göre farklı tanımlanmıştır.
 - S= Saptar
 - P= Planlar
 - U= Uygular ve/veya yönetir
 - D= Değerlendirir
 - EÇ= Ekip çalışması yaparak sürece halk sağlığı yönünden katkı sağlar.
 - (Gerekli durumlarda) A= Hastanın acil durum tanısını koyma ve hastalığa özel acil tedavi girişimini uygulayabilme düzeyini ifade eder.
 - (gerekli durumlarda) K= Hastanın birincil, ikincil ve üçüncül korunma gereksinimlerini tanımlamayı ve gerekli koruyucu önlemleri alabilme düzeyini ifade eder.
- Ayrıca Ulusal ÇEP (Tıp Fakültesi ÇEP) ile Tıpta Uzmanlık ÇEP'leri arasında uyumsuzluklar olduğu görülmektedir. Ulusal ÇEP'te Girişimsel yetkinliklerin çoğu Düzey 4 olarak tanımlanırken benzer yetkinlikler Uzmanlık ÇEP'lerinde 4'ün altında kalarak uyumsuzluk yaratmaktadır. (Halk Sağlığı Uzmanlık ÇEP'inde klinik rotasyonlar aracılığı ile kazanılan yetkinlikler için ilgili bilim dalı TUKMOS komisyonları 1'er aylık rotasyonla Düzey 4 yetkinlik geliştiremeyeceğini öne sürerek onay vermemektedir.)

ÖNERİLER

Saha Eğitimlerinin ÇEP'teki Konumu ve Zorunluluğu

- 6 ay saha eğitimi Halk Sağlığı Çekirdek Eğitim Programına (ÇEP) göre zorunludur.
- Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğine göre rotasyona gidilen yerde kabul edilmiş bir uzmanlık alanı ve o uzmanlık alanından eğitici olmalıdır. Ek olarak rotasyon tanımına göre, uzmanlık öğrencisi rotasyonunu "kendi dalı dışında" bir "eğitici"nin bulunduğu yerde yapılmak durumundadır. İl Sağlık Müdürlükleri ile imzalanan SEAB protokolleri ile görevlendirilen Halk Sağlığı öğretim üyeleri, uzmanlık öğrencisinin kendi dalından olduğu için bu eğitimcilerin varlığına rağmen saha eğitimleri rotasyon olarak adlandırılmamaktadır.
- Ulusal eğitim takip sistemi kurulması ile ilgili çalışmalar var. Saha eğitimleri halk sağlığı çekirdek eğitim müfredatının bir parçası olduğundan uygulanması zorunludur. Anabilim dallarının uzmanlık öğrencilerini saha eğitimlerine göndermesi gerekmektedir.

-
- Çalıştay'ın bu oturumunda, bu konuyla alakalı Yönetmelik ve ÇEP ile ilgili değişiklik önerisi yapılmamıştır. Yönetmelik değişikliği önerisi yapılacaksa, yönetmeliğe “HS uzmanlık eğitimi için bu madde şu şekilde uygulanır” vb. açıklama eklenmesi usulü hatırlatılmıştır.
 - Saha eğitimlerinin uygulanmasını sağlamak üzere çalışmalar gerektiği anlaşılmaktadır.
 - Saha eğitimleri ve ÇEP'in uygulanmasını kolaylaştırmak için asistan karnelerinin güncellenmesi ve HASUDER Yeterlilik Kurulu tarafından anabilim dallarının uyguladıkları asistan karne örneklerinin alınarak daha önce yeterlilik kurulu tarafından oluşturulan karne ile birleştirilip web sayfasında paylaşılması önerilmiştir.
 - Asistan karnelerinin güncellenerek son hali ile önerilmesini takiben anabilim dallarının akreditasyon çalışmalarının hızlandırılması önemlidir.
 - ÇEP'te saha eğitimlerinin açıklandığı tablonun (Uygulamalı Saha Eğitimi Tablosu) ayrıntılandırılması gerekmektedir. Tabloda yer alan maddelerin her biri alt başlıklara ayrılmalı ve detaylandırılmalıdır. Ancak, ÇEP'e yazılan her şey anabilim dalları açısından bağlayıcı olduğundan bu işin HASUDER Yeterlilik Kurulu tarafından yapılması önerilmiştir.
 - Uzmanlıklarını yeni almış halk sağlığı uzmanlarının sahada karşılaştıkları sorunlar ile ilgili eğitimlerinde eksik kalan konular ve uygulamalar ile geribildirimlerin alınması hem asistan karnesinin oluşturulmasında hem de çekirdek eğitim müfredatının güncellenmesinde önemli olacaktır. Bu konunun HASUDER yönetim kuruluna aktarılması önemlidir.
 - TUKMOS ÇEP çalışmalarına katkı sağlamak üzere, HASUDER bünyesinde öğretim üyelerinin, sahada görev yapan uzmanların ve tıpta uzmanlık öğrencilerinin çalıştaylar yapması gündeme gelebilir.

“Ulusal Çekirdek Eğitim Programı” Ulusal ÇEP (Tıp lisans eğitimi ÇEP'i): (Halk Sağlığı Uzmanlık ÇEP'i ile ilgili tartışmalar sırasında gündeme gelen önemli hususlar)

- Tıp Fakülteleri asgari eğitici standartlarında Halk Sağlığı ile Aile Hekimliği öğretim üyesi sayıları tanımlanırken iki disiplin birbirini karşılayabilir algısı veren “Halk Sağlığı veya Aile Hekimliği” ifadesinin düzeltilmesi gerekmektedir.
- Mezuniyet öncesi ulusal ÇEP'te bazı yetkinlikler lisans eğitimine göre yüksek tanımlandığı için Uzmanlık ÇEP'i ile uyumsuzluklar olabilmektedir. Ulusal ÇEP'in bu açıdan düzenlenmesi gerekmektedir.
- Mezuniyet öncesi ulusal ÇEP'te Halk Sağlığı ile ilgili konuların çok zayıf kaldığı görülmektedir.

Saha Eğitimleriyle alakalı Maddi Sorunlar

- 3 aydan uzun süreli görevlendirmelerde performans ödemeleri kesilmektedir. Üniversite kendisinde aktif olarak çalışmayan personele performans ödemek istememekte; İl Sağlık Müdürlükleri de üniversiteden eğitim için gelen asistanlara ücret ödemek istememektedir.
- Bu maddi kayıp sorununu engellemek için görevlendirmeler 3 ay ile sınırlandırılarak yapılmaktadır. Bu yöntem, uygulamada işe yaramaktadır.

Saha Eğitimlerinin Yapılandırılması

- Saha eğitimlerinin niteliği; bireylerin gayretleri, eğitime gidilen kurumun tutumu ve kurumlar arası ilişkilerden etkilenmektedir.
- Hem İl Sağlık Müdürlüğü hem de İlçe Sağlık Müdürlüğü ve bağlı birimlerinde yapılan saha eğitimleri verimsiz geçebilmektedir. Hatta bazı illerde saha eğitimlerinin kâğıt üzerinde veya yarı zamanlı olarak yaptırıldığı ile ilgili geri bildirimler olduğu dile getirilmiştir.

Öneriler:

- Saha eğitimlerinin kalitesinin artırılması için eğitime gidilen kurum yöneticilerinin değer vermesi önemlidir. Öte yandan, saha eğitimlerinin yapılması kurumlardaki kişilerden bağımsız olmalı ve kurumsallaşmalıdır.
- Saha eğitime gidilen kurumlarda (Müdürlükler) sürekli gelen rotasyonlere karşı yorgunluk/körlük oluşmaktadır.
- Saha eğitimlerinin etkinliği ve verimliliğinin artırılması için yapılandırılması gerekmektedir. Anabilim dalları ve paydaşlarla, komisyon çalışmalarıyla yapılandırılmış çalışmalar yapılmalıdır.
- Yeterlilik Kurulunun yönetiminde, HASUDER altında oluşturulacak bir kurul tarafından saha eğitimi hedeflerinin ve yetkinliklerinin tanımlanması, bunların asistan karnesine eklenmesi, saha eğitimi sırasında uzmanlık öğrencisine rehberlik edecek bir föy/doküman hazırlanması uygun olacaktır. Bu kurulda sahada görev yapan uzmanların da görev alması uygulanabilirliğini artıracaktır.
- İller arasında farklı saha eğitimi uygulamalarının derlenmesi ve iyi uygulamalardan yola çıkarak rehber bir program hazırlanması uygun olacaktır. Bu rehber programda saha eğitiminin takvimsel planının yanı sıra uzmanlık öğrencisinin görev tanımının yapılması, saha eğitimi sırasında uzmanlık öğrencisinden ve kurumdan beklentilerin açıklanması gerekmektedir.

-
- Uzmanlık öğrencisinin saha eğitimi sırasında yetkilendirilebilmesi için bir çalışma protokolü (bir çeşit alt protokol) oluşturulması için çalışılabilir. Bu protokolde saha eğitimlerinin içeriğinin tanımlanması gerekecektir. Bu protokolün saha eğitimine gidilen kurum (Müdürlük) açısından yükümlülükleri de açıklaması uygun olacaktır. Saha eğitime giden uzmanlık öğrencisinin kurumda fazlalık olarak görülmemesi, toplantılardan soyutlanma, veriler ve yazıların kendisinden gizlenmesi gibi olumsuz durumların önüne geçecek tedbirler alınması, sonuç olarak eğitimini verimli bir şekilde tamamlaması esas olmalıdır.
 - Saha eğitimlerinin sadece kurumu tanıma ziyareti niteliğinde kalmaması için saha eğitimi programı uzmanlık öğrencisinin belirli birimlerde aktif görev alması ve tecrübe kazanmasını sağlayacak şekilde yapılandırılmalıdır. Örneğin, 13 haftalık bir saha eğitimi görevlendirmesinde 2 hafta kurumun ve alt birimlerinin tanınmasına ayrılıp kalan süre Halk Sağlığı için öncelikli birimlerden (Aşı-Bulaşıcı-Tüberküloz, Çevre Sağlığı-Çalışan Sağlığı, ÇEKÜS, BOH-Obezite-Ruh Sağlığı) bir veya birkaçında görev yapılması şeklinde planlanabilir.
 - Saha eğitiminin yapıldığı kurumda, eğitime giden uzmanlık öğrencilerinin, hizmetlerin devamına katkı sağlaması açısından görevlendirme takvimleri kurumla birlikte planlanabilir.
 - Halk Sağlığı kongrelerinde yeterlilik kurulu çalışmaları ile birlikte TUKMOS çalışmalarının ve uzmanlık eğitimi veren anabilim dallarının deneyim ve sorunlarının konuşulması uygun olacaktır.

Asistan Karnelerinde Saha Eğitimi

- HASUDER'in hazırlamış olduğu asistan karnesinin yanı sıra fakültelerde asistan karneleri bulunmaktadır. Bakanlık da bir uzmanlık eğitimi takip uygulaması geliştirme çalışması içerisinde. Bu sistem de mevcut karnelere eklenecektir.
- HASUDER'in asistan karnesini TUKMOS ÇEP'i ve saha eğitimi örtüşürülerek güncellemesi ve geliştirmesi uygun olur.
- Farklı üniversitelerdeki mevcut karne çalışmaları birleştirilip saha eğitimleriyle ilgili dokümanları içerecek şekilde geliştirilmelidir. Bu süreci de yeterlilik kurulu yönetebilir.

Sağlık Eğitim ve Araştırma Bölgeleri Protokolü

- SEAB protokol süreçleri ile ilgili iller arası farklılıklar mevcut olduğu anlaşılmaktadır. Bu konuda iletişim güçlendirilmelidir.
- SEAB protokolünde niversitenin Müdürlük personeline yüksek lisans, doktora kadrosu aması, hizmet içi eğitim vermesi maddesi, kurumlar arası iyi ilişkiler geliştirilmesi için aracı olabilir.
- SEAB protokolü ile ilgili öneri ve eleştiriler Sağlık politikaları araştırma grubu ve Anabilim dalı başkanları grubundan alınarak güncellenmiş ve Ekim 2018’de Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdür Vekili Hüseyin İlter’e sunulmuştur.
- SEAB protokolünün tekrar güncellenerek Halk Sağlığı yeni Genel Müdürü’ne sunulması uygun olacaktır.

GRUP 3 RAPORU

HALK SAĞLIĞI UZMANLARININ İSTİHDAMI VE ASİSTAN EĞİTİMİNİN MEVCUT İSTİHDAM ALANLARINA UYGUNLUĞU

Kolaylaştırıcı: Bülent Kılıç (Dokuz Eylül Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Raportör: F. Yeşim Karakoç (Antalya Muratpaşa İlçe Sağlık Müdürlüğü)

Katılımcılar: Funda Sevencan (Bodrum İlçe Sağlık Müdürlüğü), Nazmi Bilir (Emekli Öğretim Üyesi), Zafer Öztekin (Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD), Mestan Emek (Antalya İl Sağlık Müdürlüğü), Mete Önde (Antalya İl Sağlık Müdürlüğü), Tansel Başsüllü (Kahta İlçe Sağlık Müdürlüğü), Ümran Kolukırık (Yüksekova İlçe Sağlık Müdürlüğü), Nureddin Özdener (Adana İl Sağlık Müdürlüğü), Toker Ergüder (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Güledal Boztaş (Ankara İl Sağlık Müdürlüğü), Birol Tibet (TÜSPE), Sertaç Çankaya (Ankara İl Sağlık Müdürlüğü), Mine Yenice (Sağlık Bakanlığı), Tufan Nayır, Lütfü Saltuk Demir (Necmettin Erbakan Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Mithat Temizer (Oğuzeli İlçe Sağlık Müdürlüğü), Cansu Özbaş (Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Aslı Kılınçkaya (Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Tülin Çoban (Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Çalışma grubunun tartışacağı konu başlıkları;

1. Mevcut istihdam durumu nedir? Nerelerde ve ne oranda istihdam edilmektedirler?
2. Halk sağlığı uzmanları istihdam edildikleri kurumlarda ne gibi sorunlarla karşılaşmaktadır?
3. Yer değiştirmelerde Halk sağlığının birikimi nasıl korunmalı?
4. Uzmanın sahadaki etkisi,
5. Sahadaki tükenmişlik sorunu ile nasıl baş edilebilir?
6. Bu sorunlara ilişkin nasıl çözümler geliştirilebilir? Kısa ve orta vade ile sınırlayalım.
7. Önerilen her bir istihdam alanı için uzmanlık eğitiminin içeriği (teorik ve pratik olarak) hangi yönleriyle yeterli, hangi yönleriyle eksiktir? Ne gibi katkılar yapılabilir?

1. Mevcut istihdam durumu nedir? Nerelerde ve ne oranda istihdam edilmektedirler?

2018 Ocak ayında yapılan son envanter çalışmasına göre, ülkemizde halk sağlığı uzmanlık eğitiminin başlangıcından itibaren toplam 753 Halk Sağlığı Uzmanı yetiştirilmiştir. Bu uzmanlardan bilgisine ulaşılabilen 601 kişinin çalıştıkları kurumlara göre dağılımı ve 2003 – 2010 yıllarında yapılan diğer envanter çalışmalarının sonuçları Tablo-1’de verilmiştir.

Tablo-1: Halk Sağlığı Uzmanlarının Çalıştıkları Kurumlara Göre Dağılımı (2003-2018)

	2003		2010		2018	
	s	%	s	%	s	%
Üniversite	212	51.7	223	45.5	195	32.5
SB Merkez Teşkilatı	13	3.2	16	3.2	32	5.3
İl Sağlık Müdürlüğü	27	6.6	85	17.4	138	23.0
İlçe Sağlık Müdürlüğü	-	-	-	-	113	18.8
Toplum Sağlığı Mrk	-	-	26	5.3	53	8.8
KETEM, AÇSAP, HS Lab	36	8.8	29	5.9	18	3.0
SB Hastaneleri	19	4.6	14	2.8	?	?
Diğer	103	25.1	88	17.9	52	8.6
TOPLAM	410	100.0	491	100.0	601	100.0

Kaynaklar: Kılıç, 2014; Eser, 2004; Eser 2010, Özyurda 2018

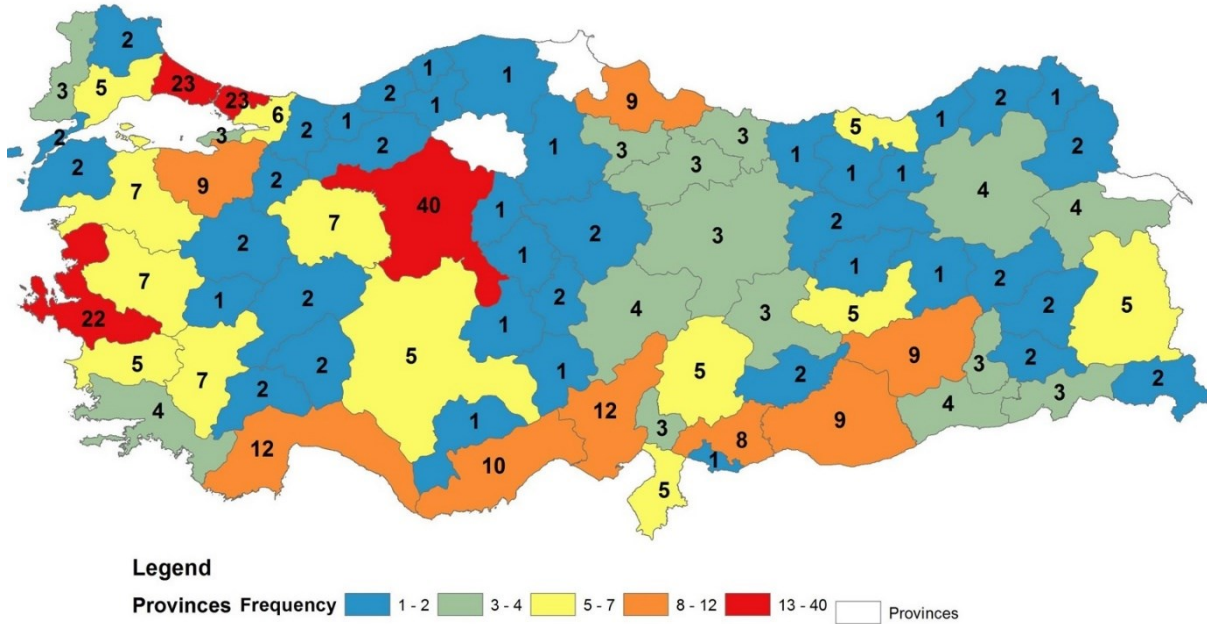
Bu uzmanlardan halen bilgisine ulaşılabilen 601’inin yaklaşık üçte ikisinin Sağlık Bakanlığı kurumlarında, üçte birinin ise üniversitelerde çalıştığı görülmektedir. İstihdam durumu bilinmeyen 152 kişinin içinde emekli olanlar, vefat edenler ile uluslararası kuruluşlar, belediye ya da diğer bakanlıklarda çalışanların yer alabileceği düşünülmektedir.

Bu verilere göre 2018 yılı itibarıyla Türkiye’de her 100.000 kişiye yaklaşık 1 halk sağlığı uzmanı düşmektedir. Bu oran ABD ve İngiltere’de her 100.000 kişiye yaklaşık 3 halk sağlığı uzmanı

şeklinde. ABD bu oranı her 100.000 kişiye 6 halk sağlığı uzmanı olacak şekilde artırmayı planlamıştır (Institute of Medicine 2007; UK Department of Health 2010; ASPHER 2012). HASUDER'in 2014 yılında yaptığı insangücü planlamasına göre de Türkiye'de her 100.000 kişiye 3 halk sağlığı uzmanı düşmesi gerektiği hesaplanmıştır (Kılıç, 2014).

Halk sağlığı uzmanlarının illere göre dağılımı da dengesizdir. Uzmanların büyük çoğunluğunun Batı illerinde yoğunlaştığı görülmektedir. Nüfusa göre değerlendirme yapıldığında ise İstanbul'da yeterli halk sağlığı uzmanı olmadığı görülmektedir (bakınız Grafik-1). Ancak gene de her ilde en az bir halk sağlığı uzmanı olması hedefi üç il hariç tuturulmuş durumdadır.

Grafik-1: Halk Sağlığı Uzmanlarının Çalıştıkları İllere Göre Dağılımı (2017)

Kaynak: Sahada Çalışan Halk Sağlığı uzmanları envanteri

2. Halk sağlığı uzmanları istihdam edildikleri kurumlarda ne gibi sorunlarla karşılaşmaktadır?

- Halk Sağlığı Uzmanları büyük oranda Sağlık Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında istihdam edilmektedir. Buralarda çalıştıkları birim ve statüler, uzmanlık alanlarının birikimlerini yansıtabilecekleri birim ve bölümlere atanmalarıyla ilgili net mevzuat tanımlamalarının olmaması nedeniyle farklılıklar göstermektedir. Birçok ilde daha verimli kullanılabilecekleri yerler varken, hizmet tanımları dışında ya da liyakata dayalı olmayan uygunsuz pozisyonlarda çalışan halk sağlığı uzmanları bulunmaktadır.
- TSM yönetmeliğinde “tercihen” başlığı altında yer alan “TSM başkanı” tanımı dışında Halk Sağlığı Uzmanının atanması gereken pozisyona işaret eden mevzuat tanımı bulunmamaktadır.
- Sağlık hizmeti planlaması ve takibinde ana rol alacakları İl Sağlık Müdürlüklerinde çalışan Halk Sağlığı Uzmanların katsayıları düşüktür.
- Sağlık Bakanlığı Taşra Teşkilatı Kadro Standartları ile Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönerge Ek 4, 1 sayılı cetvelde; İl Sağlık Müdürlüğü Halk Sağlığı Uzman kadrosu, kişiye yönelik ve klinik hizmet tanımı olan uzman kadrosu ile hemen hemen eşit düzeyde iken, İlçe Sağlık Müdürlüklerinde daha az kadro sayı tanımlanmasına sahiptir. Topluma yönelik koruyucu sağlık hizmeti ve sağlık hizmetlerinde planlama/yönetim/analiz eğitim ve bakış açısıyla hizmeti esas alan Halk Sağlığı Uzmanlarının kadrosunun diğer branşlarla eşit düzeyde ya da daha az tanımlanmış olması ciddi bir sorundur.
- Sağlık Bakanlığı Taşra Teşkilatı yapılanmasında yer alan Halk Sağlığı Başkan ve Başkan Yardımcılığı, Halk Sağlığı Uzmanlığının en verimli kullanılabilecekleri yerlerden olmakla birlikte ilgili mevzuatta bu kadrolarda Halk Sağlığı Uzmanı çalışması gerekliliği yer almamaktadır.
- Eski Halk Sağlığı Müdürlükleri kapsamında “şube müdürlüğü” tanımında yer alan statüde birçok Halk Sağlığı Uzmanı istihdam edilirken yeni yapılanmada “birim sorumluluğu” olarak tanımlanan pozisyonda yalnızca şube müdürü ya da sözleşmeli uzman statüsü verilen kişilerin çalışabiliyor olması Halk Sağlığı Uzmanlarının hak kaybına yol açmıştır.
- Halk Sağlığı Uzmanları, merkez ve taşra teşkilatında liyakata uygun olarak atanmayan ve halk sağlığı bakış açısına sahip olmayan yöneticilerle çalışma durumunda kalmaktadırlar. Bu durumda uzmanlık bilgilerini hayata geçirememekte ve tükenmişlikle karşı karşıya kalmaktadır.
- 2017 Sağlık Bakanlığı Taşra Teşkilatı Kadro Standartları ile Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönerge Ek 4, 3 sayılı cetvelde, eğitim araştırma ve devlet hastaneleri Halk Sağlığı Uzman

kadro tanımlaması yapılmıştır. Ancak atama sonrası hastaneye başlayacak olan Halk Sağlığı Uzmanının görevlendirileceği pozisyonlar hakkında hastane yönetiminin bir fikri olmamakta, halk sağlığı uzmanı tedavi edici poliklinik hizmeti vermedikleri için döner sermaye alamayacakları gerçeği ile karşılaşmaktadırlar.

3. Halk Sağlığı Uzmanının sahadaki etkisi nedir?

Halk Sağlığı Uzmanlığı aldığı eğitim ve kazandığı halk sağlığı bakış açısıyla halk sağlığını koruma/geliştirme yönünde sağlık hizmeti sunumunda; karar verici, yönetici pozisyonlarla birlikte, planlama ve analiz becerileriyle politika yapıcılara ve karar vericilere yardımcı bir çok pozisyonda yer aldığında sağlık hizmetlerinin kalitesine üst düzey katkı sunar.

4. Saptanan diğer sorunlara ilişkin çözüm önerileri nelerdir?

Öncelikle Sağlık Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında çalışacak Halk Sağlığı Uzmanlarının atama ve pozisyonlarına ilişkin hak kaybına yol açan mevzuatla ilgili ayrıntılı bir çalışma yapılmalı ve Bakanlığa mevzuatla ilgili değişiklik önerisi sunulmalıdır. Mevzuat değişikliği kapsamında:

- Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü daire başkanlıklarında “daire başkanı” tanımında “halk sağlığı uzmanı” ibaresi yer almalı, Halk Sağlığı Genel Müdürlüğüne bağlı daire başkanlıklarının her birinde en az bir Halk Sağlığı Uzmanı kadrosu tanımlanmalıdır.
- Taşra teşkilat yapılanmasında; Halk Sağlığı Başkanı ve Başkan Yardımcısı olarak Halk Sağlığı Uzmanlarına öncelik verilmelidir.
- Halk Sağlığı Başkanlığı bağlı birimlerde birim sorumlusu tanımında “şube müdürü veya sözleşmeli uzman” tanımı Halk Sağlığı Uzmanı hak kaybına yol açtığından, İl Sağlık Müdürlüğünde çalışan Halk Sağlığı Uzmanı katsayısı artırılarak halk sağlığı uzmanlarının birim sorumluluğuna atanma tanımı yapılmalıdır.
- Taşra teşkilat yapılanmasında; İlçe Sağlık Müdürü ve İlçe Halk Sağlığı Hizmetleri birim sorumluluklarında ilçe sağlık müdürlüğü için bir yıl saha tecrübesi şartı ile “Halk Sağlığı Uzmanı atanır” ibaresi yer almalıdır.
- Sağlıklı Yaşam Merkezi sorumlu hekimi Halk Sağlığı Uzmanı olmalıdır.
- Sağlık Bakanlığı Taşra Teşkilatı Kadro Standartları ile Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönerge Ek 4, 1 sayılı cetvelde İl ve İlçe Sağlık Müdürlükleri kadro sayılarında, topluma yönelik koruyucu sağlık hizmeti ve sağlık plan/yönetim/analiz eğitim ve bakış açısıyla hizmeti esas alan Halk Sağlığı Uzmanlarının kadrosu, kişiye yönelik ve klinik hizmet tanımı olan

uzman kadrosundan daha fazla tanımlanmalıdır. Bu tanımda il/ilçe büyüklüğüne göre halk sağlığı başkan, başkan yardımcılığı, birim sorumlusu, ilçe sağlık müdürü ve birim sorumlusu sayıları atanmasında Halk Sağlığı Uzmanları öncelik alınarak buna göre sayılarının tanımlanması gerekmektedir.

Mevzuat değişikliği çalışmaları dışında öncelikle şu çalışmalar yapılmalıdır:

- Halk Sağlığı Uzmanlarının durum tespiti için düzenli olarak halk sağlığı uzmanları envanteri çıkarılmalıdır. Halk Sağlığı Uzmanlarının uzmanlık tanımına uygun yerlerde çalıştırılmıyor olması ile ilgili Bakanlığa düzenli olarak görüş sunmalıdır.
- Halk sağlığı uzmanlarının çalışmalarını tanıtan ve başarılarını kanıtlayan raporlar hazırlanmalıdır. HASUDER ve çalışma grupları sahada yapılan iyi uygulama örneklerinin tanıtımını yapmalıdır.
- Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü ile uzmanların istihdamı kapsamında ayrı bir toplantı yapılmalıdır.
- Uzmanlık sonrası eğitim için HASUDER üniversitelerle işbirliği içinde sertifikalı eğitim programları düzenlemelidir.
- Uzmanlık sonrası eğitim için deneyimli halk sağlığı uzmanlarının göreve yeni başlayan uzmanlarla bilgi/tecrübe paylaşımına yönelik HASUDER ve Sahada Çalışan Halk Sağlığı Uzman Çalışma Grubu, webiner ve akran eğitimleri düzenlemelidir.
- Türkiye’de yüzbin nüfusa düşen Halk Sağlığı Uzman sayısı en kısa zamanda 1’den 3’e çıkartılmalıdır. Bu amaçla TUS kontenjanları artırılmalı ve bu yönde yapılan insangücü planlama çalışması belli aralıklarla periodik olarak yenilenmelidir. Anabilim dallarının eğitim olanakları iyileştirilmeli, Yeterlik Kurulu bu anlamda daha aktif çalışmalıdır. Anabilim dallarının yıllık mezun edebileceği optimum halk sağlığı uzmanı sayısı ve maksimum halk sağlığı asistan sayıları belirlenmelidir.
- Sahada Çalışan Halk Sağlığı Uzmanlarının tükenmişlik düzeyleri düzenli olarak ölçülmelidir.

5. Önerilen her bir istihdam alanı için uzmanlık eğitiminin içeriği (teorik ve pratik olarak) hangi yönleriyle yeterli, hangi yönleriyle eksiktir? Ne gibi katkılar yapılabilir?

- Uzmanlık eğitimi verdiğimiz asistanlar çoğunlukla sahada Sağlık Bakanlığında çalışıyorsa anabilim dallarının bunu göz önüne alarak eğitim başlıklarının altını buna göre şekillendirmesi gereklidir. Bu nedenle Sağlık Eğitim ve Araştırma Bölgeleri büyük bir önem taşımaktadır. HASUDER söz konusu protokollerin yenilenmesi konusunda anabilim dallarıyla birlikte çalışmalıdır.
- Farklı tıp fakültelerinin anabilim dallarından eğitim almış, farklı birimlerde istihdam edilen sahada çalışan Halk Sağlığı Uzmanlarının, saha tecrübelerinden/karşılaştıkları durumlardan yola çıkarak, asistan eğitiminde geliştirilmesi/ daha kapsamlı anlatılması gereken konularla ilgili görüşlerinin anabilim dallarına ve yeterlik kuruluna gönderilmesi bu konuda değerlendirme yapılmasına katkı sağlayacaktır. Sahada Çalışan Halk Sağlığı Uzmanları Çalışma Grubunun bu yönde bir çalışma yapması uygun olacaktır.

GRUP 4 RAPORU

GRUP EĞİTİM SORUMLULARININ (ANABİLİM DALI BAŞKANLARI) VE ARAŞTIRMA GÖREVLİLERİNİN SORUNLARI VE BEKLENTİLERİ

Kolaylaştırıcılar: A. Emel Önal (İstanbul Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Birgül Özçırpıcı (Gaziantep Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Raportör: Melike Yavuz (Bahçeşehir Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Katılımcılar: Şeyma Gürçin Karaketir (Marmara Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Dilek Yıldırım (Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Saide Mebrure Dağdaş (Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Zeynep Yalçinkaya (Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Osman Alaşık (Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Ferhat Yıldız (Adnan Menderes Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Betül Akkaya (Ankara Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Nazım Ercüment Beyhun (KTÜ Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Zeynep Sofuoğlu (İzmir Demokrasi Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Sultan Eser (Balıkesir Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Hatice Erdem (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Derya Çamur (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Eyşe Emel Önal (İstanbul Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Birgül Özçırpıcı (Gaziantep Üniversitesi Halk Sağlığı AD), Çiğdem Çağlayan (Kocaeli Üniversitesi Halk Sağlığı AD)

Çalışma grubunun tartışacağı konu başlıkları;

1. Eğitimle ilgili sorunlara çözüm önerileriniz nelerdir? (eğitici yetersizliği, formal asistan eğitim programı, eğitim materyallerine erişim—kitap, e-kütüphane)
2. Parasal sorunlarla nasıl baş edilebilir? (döner sermaye eşitsizliği, rotasyonlarda kesintiler),
3. Alt yapı sorunları nasıl çözülebilir?(oda, masa, bilgisayar vb.)
4. Araştırma olanakları yeterli midir? (ekip, destek- BAP-TÜBİTAK, izinler, kaynaklar)
5. Diğer (nöbetler, acil, servis, rotasyon)

Çalışma grubu tartışmaları iki ana başlıkta gerçekleşmiştir. Önce araştırma görevlilerinin sorunları ve çözüm önerileri konuşulmuş, daha sonra anabilim dalı başkanlarının sorunları ve beklentileri paylaşılmıştır.

1. Araştırma Görevlilerinin Sorunları ve beklentileri

Araştırma görevlilerinin sorunları başlığında paylaşılanlar aşağıdaki başlıklarda ele alınabilir;

1. Saha eğitimleri
2. İntörn eğitimindeki sorumluluklar
3. Klinik rotasyonlar
4. Poliklinik talebi
5. Saha araştırmaları
6. Eğitim materyali gereksinimi
7. Asistan uyum eğitimi
8. Parasal sorunlar

1.1. Saha Eğitimleri

Çalışma grubunda yer alan araştırma görevlilerinin il ve ilçe sağlık müdürlüğü rotasyonlarındaki sorunlar dile getirilmiştir. Saha eğitimdeki sorunlar müdürlüklerde tanımlanmış bir eğitim sorumlusunun olmaması, eğitim sorumlusu tanımlanmış olsa bile içeriği net bir eğitim programının olmaması nedeniyle standart bir programın yürütülememesi üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bu nedenle asistanın saha eğitimi kazanımları asistanın kendi istek ve girişkenliğine bağlı olarak değişmektedir.

Araştırma görevlileri intörnlerin saha eğitiminde de aktif rol almaktadır. İntörnlere ilgili kurumlara giderken eşlik etmekte, kurumda anlatılanlara katkıda bulunmaktadır. Kurumlarda genel olarak yüzeysel bir şekilde kurumda yapılan işler anlatılmaktadır. Asistan saha eğitimi de yukarıda bahsedilen eksiklikler nedeniyle benzer bir safhada kalmaktadır. Örneğin İlçe Sağlık Müdürlüğü'nde hangi birimde ne yapıldığı öğreniliyor ancak işin içine girip birebir aktif rol alarak çalışılmıyor. İntörn eğitimi için bu yöntem uygun ve yeterli olmakla birlikte, asistan eğitimi için yetersizdir.

Saha eğitimleri Halk Sağlığı Tıpta Uzmanlık Eğitim sürecinin en önemli parçalarından biridir. Eğitimini tamamlayan uzmanlar mezuniyet sonrasında çoğunlukla saha eğitimi aldıkları kurumlardan birisinde devlet hizmet yükümlülüğünü gerçekleştirmektedir. Asistanlar çalışacakları kurumlara daha donanımlı gitmek istemekteler.

Çözüm Önerileri:

- Anabilim dallarının İlçe Sağlık Müdürlüğü ve Toplum Sağlığı Merkezi (TSM) yönetimlerinde aktif rol almasını sağlayabilecek (Örnek İlçe Sağlık Müdürlüğü gibi) bir yapılanma çözüm sağlayabilir. Sağlık Eğitim ve Araştırma Bölgeleri (SEAB) protokollerinde, sağlık eğitim araştırma bölgesinden sorumlu öğretim üyelerinin yetkilerinin artırılması ve ilçe sağlık müdürünün yetki ve sorumlulukları açısından eş başkan olması önerilebilir.
- Asistanlar İlçe Sağlık Müdürlüğü'nde çalışan halk sağlığı uzmanlarının yanında bir süre çalışılabilir. Uygun olan yerler için **akran eğitimi modeli** yapılandırılabilir.
- ÇEP'de saha eğitimi başlığı altında yer alan alt başlıkların içeriğinin ayrıntılandırılması gerekmektedir. Örneğin ÇEP'de "TSM hizmetleri" adlı bir başlık var. Burada neler yapılacağını ayrıntılandırılması gerekir. Asistanlar için **görev tanımı** yapılmalı. Saha eğitiminin **amacı ve öğrenim hedeflerinin** ve bunlara uygun **ölçme değerlendirme** kriterlerinin de belirlenmesi gerekir.
- Saha eğitimi için Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve HASUDER daha aktif rol alabilir. TTB'nin gezici eğitim seminerleri gibi eğitimlerin artırılması ve çeşitlendirilmesi önerilir.

1.2. İntörn eğitimindeki sorumluluklar

Bazı anabilim dallarındaki asistanlar intörn eğitimi ile ilgili verilen sorumluluklarını diğerlerine göre daha fazla bulmaktadır. Her ay yada iki ayda bir tekrarlayan aynı döngü bir süre sonra sıkıcı ve yıldıracı olmakta hatta asistanlar arası çatışmalara da neden olabilmektedir.

Çözüm önerileri:

Asistanlar arası iş paylaşımı daha adil ve dengeli olarak eğiticiler tarafından yapılırsa, bazı asistanlara bazı intörn dönemlerinde intörn işleri dışında işler verilmezse? sorun çözülecektir.

1.3. Klinik rotasyonlar

Klinik rotasyonlarda çoğunlukla ÇEP'te belirtilmiş olan hedeflere yönelik çalışmalar gerçekleştirilmemektedir. Diğer kliniğe rotasyona giden asistan o kliniğin ihtiyaçları doğrultusunda

eğitimin hedef ve ihtiyaçları dışında çalıştırılmaktadır. Bazen bilmediği bir alanda tek başına hasta takibi yaparken ya da o kliniğin acilinde nöbet tutarken kendini bulmaktadır.

Çözüm önerileri:

Anabilim dallarının rotasyonlar için bir asistan karnesi olması ve rotasyonda geçirilen süreci iyi takip etmesi önerilir. Bütün bilim dalları için rotasyona gidilen bölümlerde neler beklenip beklenmediği ile ilgili genel bir uyarı yapılabilir.

1.4. Poliklinik ihtiyaçları

Araştırma görevlilerinin halk sağlığı ile ilişkili bazı polikliniklerde belirli sürelerle çalışması eğitim sürecine önemli katkılarda bulunacaktır. Bu kapsamda düşünülen poliklinikler;

1. Çalışan sağlığı polikliniği
2. Sigara bırakma polikliniği
3. Sağlığı geliştirme polikliniği'dir.

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi (ÇAPA) bünyesinde yer alan çalışan sağlığı polikliniği güzel bir örnektir. Fakülte bünyesinde yer alan poliklinik sadece kurum çalışanlarına ve öğrencilerine hizmet vermektedir. Halk Sağlığı araştırma görevlileri de belirli sürelerle bu poliklinikde aktif olarak çalışmaktadır. İşçi sağlığı, sağlık çalışanının sağlığı başlıkları için iyi bir uygulama örneğidir. Birçok hastanede, genellikle göğüs hastalıkları bölümleri bünyesinde sigara bırakma poliklinikleri de mevcuttur. İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi'nin örnek bir sağlığı geliştirme polikliniği bulunmaktadır. Bu poliklinikte daha çok hastane çalışanları ve öğrencilerin aşıları yapılmaktadır.

Çözüm önerileri:

Anabilim dalalarının varsa buldukları kurum bünyesinde bu poliklinikleri kullanması, yoksa da açmak için girişimde bulunmaları teşvik edilmelidir. Örneği sigara bırakma polikliniği olan yakın bir hastane ile protokol yapmak da bir seçenek olarak önerilir.

1.5. Saha araştırmaları

Anabilim dalları yaşadıkları çeşitli sorunlar nedeniyle saha araştırmaları yapmakta çok güçlük çekmekte ya da hiç yapamamaktadır. Bu sorunlar iki ana başlıkta toparlanabilir;

1. Etik kurul süreçleri
2. Kurumsal izinler

Etik kurul süreçleri, araştırma süresini uzatabiliyor. Bazı üniversitelerde etik kurullar uzun aralıklarla toplanıyor. Etik kurullar intörn araştırmaları için bile etik kurul onayı alınmasını şart

tutuyor. Ya da ilgili kurum etik kurul onayı olmayan araştırmaya izin vermiyor Sadece bu nedenle intörn eğitiminde araştırma yaptırmayan bölümler bulunmaktadır.

Etik kurul onayı almayı başaran bölümler bu sefer de birinci basamakta veri toplama veya veri kullanımı ile ilgili izinler konusunda sorunlar yaşamaktadır. İl sağlık müdürlükleri veri gizliliği gibi gerekçelerle araştırmalara çoğunlukla izin vermemektedir. Dolayısıyla sahada araştırma olanakları çok sınırlanmıştır. Intrn alışamaları yapmayı sürdürebilen bölümlerin araştırmaları ise kendi fakülteleri ve niversiteleri ile sınırlı kalmaktadır. Fakülteye dönülerek sadece öğrenciler üzerinde araştırmalar yapılabilir. Bu durum hem araştırma görevlisinin, hem ğretim üyesinin, hatta öğrencinin bilimsel araştırma yapma Őevkini kırırmaktadır.

Akreditasyon açısından da bu konuda bir standart geliştirmek gerekmektedir. Çünkü anlaşılacağı üzere farklı üniversitelerde farklı uygulamalar söz konusudur.

zm nerileri:

Ulusal EP'in yenilenmesi süreci bu konuda bir fırsata dönüştürülebilir. Intrn araştırmaları standart haline getirilebilir ve saha çalışmaları önerilebilir. SEAB protokollerinde bu konu daha titizlikle ele alınabilir.

1.6. Eğitim materyali gereksinimi

Araştırma görevlileri kendi dilimizde güncel eğitim materyallerine ihtiyaçlarını belirtmektedir. Hacettepe niversitesi'nin Halk Sağlığı Kitabı'nın ise yeni baskısı yapılmadığı için ulaşılamamaktadır.

zm nerileri:

Birikimli ğretim üyelerimizin yeni ve güncel eğitim materyalleri, ders kitapları hazırlamaları HASUDER tarafından teşvik edilebilir. HASUDER bu materyallerin yayınlanması konusunda da ğretim üyelerine destek olabilir.

1.7. Asistan uyum eğitimi

Araştırma görevlilerinin hem anabilim dalına hem de fakülteye uyumunu kolaylaştırabilecek uyum eğitimlerinin standart hale getirilmesinin gerekliliği tartışılmıştır. İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi'nde her asistan için Tıp Fakültesi tarafından hazırlanmış, 1 haftalık, standart bir uyum eğitimi uygulanmaktadır. Böylece asistanın fakülteye uyum süreci hızlandırılmaktadır. Ayrıca aynı Fakülte Halk Sağlığı Anabilim Dalı'nın iki günlük kendi uyum eğitimi programı da vardır. Uyum eğitiminden sorumlu bir ğretim üyesinin gözetiminde bölüm ve işleyişi tanıtılmaktadır. Bazı niversitelerde benzer bir uyum eğitimi programının olduğu, bazılarındaysa hiç olmadığı bilgisi paylaşılmıştır.

Çözüm önerileri:

Kısa süreli bir uyum eğitimi programının tüm halk sağlığı anabilim dallarında yaygınlaştırılması, eğitimi uygulayan anabilim dallarının müfredatları incelenerek standart bir programın geliştirilmesi önerilmiştir.

1.8. Parasal Sorunlar

Araştırma görevlilerinin döner sermaye hesaplamasında yaşanan eşitsizlikler ve saha eğitimine gidildiğinde döner sermayelerinin kesilmesi başlıklarında parasal sorunları mevcuttur. Bazı anabilim dallarında çalışan asistanlar hiç döner sermaye alamamaktadır. Ayrıca Sağlık Bakanlığı kadrosunda olan asistanlar YÖK kadrosunda olan asistanlarla aynı bölümde, aynı işi yaptıkları halde daha az döner sermaye almaktadır.

Bazı fakültelerde saha eğitimine gidildiğinde döner sermaye kesintisi yapıldığı bildirilmiştir. Hatta bazı fakültelerde saha eğitimine gidildiği zaman sabit döner sermaye ödemelerinde de kesintilere gidildiği öğrenilmiştir.

Çözüm önerileri:

Döner sermaye eşitsizlikleri ve kesintileri Hasuder için bir hukuk mücadelesi başlığı olabilir.

2. Anabilim Dalı Başkanlarının Sorunları ve Beklentileri

Araştırma görevlilerinin sorunları başlığı altında tartışılanlar aynı zamanda anabilim dalı başkanlarının da sorunları olarak değerlendirilmiştir.

Bu bölümde Prof. Dr. Ayşe Emel Önal, Türkiye'deki Tıp Fakültelerinin Halk Sağlığı Anabilim Dallarını ve akademik kadrolarını tanıtan bir sunum yapmıştır. Sunum içeriğine *Ek 1* den ulaşılabilir. Bu sunumdan Türkiye'deki bazı tıp fakültelerinde henüz Halk Sağlığı Anabilim Dalının kurulmamış olduğu, bazılarında ise sadece bir öğretim üyesi kadrosunun olduğu saptanmıştır.

2.1 İnsan gücü gereksinimi

Anabilim dalı başkanlarının eğitim sürecinde karşılaştığı en büyük güçlük insan gücü yetersizliği alanında yaşanmaktadır. Sekreter, temizlik personeli gibi kadroların eksik ya da yok olmasının yanında akademik kadrolarda da yetersizlikler mevcuttur. Öğretim üyesi sayısı az olan bölümler hem yetersiz eğitici olmasından kaynaklı güçlüklerle hem de öğretim üyesi sayısının azlığından kaynaklı olarak asistan yetersizliği ya da yokluğu sorunu ile karşı karşıya kalmaktadır.

Buna karşılık bazı üniversitelerde ise öğrenci sayısının çok olması, bazı üniversitelerde hem İngilizce hem Türkçe tıp fakültelerinin bulunması, aynı zamanda uzmanlık öğrencisi, doktora ve yüksek lisans öğrencileri sayısının da artmış olması eğitimin kalitesinin düşeceği endişesini getirmektedir. Üniversiteler arasında öğretim üyesi başına düşen öğrenci, uzmanlık öğrencisi, doktora ve yüksek lisans öğrencileri açısından bir denge olmalı ve akademik kadro tayinlerinde dikkate alınmalıdır.

Çözüm Önerileri:

Halk Sağlığı Uzmanlık öğrencileri ve uzmanları akademisyenlik için özendirilmeli ve hazırlanmaları için destek olunmalıdır. Üniversitelerin kadrolarını yeterli düzeyde tutmaları desteklenmeli ve kontrol edilmelidir.

2.2 Hizmet (eğitim, araştırma ve poliklinik hizmetleri) kalitesinin artırılması gereksinimi

Eğitici yetersizliği hem tıp lisans öğrencilerinin hem de uzmanlık öğrencilerinin eğitiminde aksaklıklara neden olmaktadır. Az sayıda öğretim üyesi ile işlerini yürütmek zorunda olan bölümler derslerin yoğunluğu nedeniyle diğer akademik faaliyetlere ve hizmete zaman ayıramamaktadır. Bir bütün olarak tüm akademik faaliyetler aksamaktadır.

Çözüm Önerileri:

Bütün Halk Sağlığı Anabilim Dallarının akredite olması iyi bir çözüm olabilir.

2.3 Mali kaynak sorunları ve diğer konular

Anabilim Dalı Başkanlarının bir diğer önemli sorunu mali kaynak sorunu olmaktadır. Her asistana uygun bir çalışma ortamı sağlamak, bilgisayar vbg. gereçleri temin etmek bazen güç olmaktadır. Hazırlanan projelere maddi kaynak temin etmek te her zaman mümkün olmamaktadır.

Çözüm Önerileri:

HASUDER sahada çalışan uzmanlarla akademiye yeni başlayan öğretim üyelerinin ücretlerinin günün şartlarına göre güncellenmesini takip edebilir ve bir hukuk mücadelesi başlığı olarak gündemine alabilir.

Olanığı olan eğiticiler için diğer üniversitelerde ders verecek şekilde eğitici rotasyonları yapılabilir. HASUDER bu konuda kolaylaştırıcı olarak rol alabilir; Eğitici olarak gidebileceğini beyan eden öğretim üyelerinin eğitim vermek istediği alanın, kurum ve iletişim bilgilerinin olduğu bir havuz oluşturarak bu bilgileri tüm anabilim dallarına duyurabilir. Bu olanaktan yararlanmak isteyen anabilim dalları, ilgili anabilim dalı veya öğretim üyesi ile iletişime geçerek talepte bulunabilir.

Grup çalışmasının son tartışma sorusu “halk sağlığının tanınırlığı nasıl artırılır” olmuştur. Özellikle intörnlerin halk sağlığını sevmelerinin sağlanması bunun için önemli bir başlangıç olacaktır. Bununla ilgili geliştirilebilecek farklı ve yaratıcı önerileri değerlendirmek bu çalıştayın konusu olmadığı için yalnızca intörnlerin özellikle odaklandığı Tıpta Uzmanlık Sınavı (TUS)’ında halk sağlığı alanında çıkan soru sayısının artırılması bir başlangıç önerisi olarak kayıtlara geçirilmiştir.

“Hasta bakmak istemiyorum onun için halk sağlığını seçtim” diyen araştırma görevlilerinin çoğunluğu teşkil etmesi halk sağlığının gerçekte tanınmadığı, birinci basamakta hiç çalışmamış olmanın önemli bir sorun olduğu çalıştay sonucunda edinilmiş bir gözlemdir.

SONUÇ

Prof. Dr. Zafer Öztekin oturma başkanı ve Dr. Öğr. Üyesi Özlem Onur Öztürk'ün raportör olduğu tartışma oturumda katılımcıların tümünün katkılarıyla eğitim ve istihdam alanında ivedilikle yapılması gerekenler şu şekilde belirlenmiştir.

- i. Uzmanlık eğitiminde 6 ay zorunlu rotasyon olarak tanımlanan saha eğitiminin son değişikliklerle rotasyon tanımından çıkarılarak Halk Sağlığı Çekirdek Eğitim Programında (ÇEP) “zorunlu saha eğitimi” haline getirilmesi ile ilgili olarak;
 1. Mevcut haliyle, uzmanlık eğitiminde 6 ay saha eğitimi Halk Sağlığı Çekirdek Eğitim Programına (ÇEP) göre zorunludur. Bu eğitimin sahada ve uzmanlık hedeflerimize göre yerine getirilmesinden anabilim dalı başkanları sorumludur. Saha eğitiminin rotasyondan çıkartılarak ÇEP içerisinde yer alması ile uygulamada herhangi bir farklılık yaratılmadan, araştırma görevlilerinin saha eğitimi planlanmalı ve gerçekleştirilmelidir. **Yönetim Kurulu** bu konuda kendisine yapılan olumlu ve olumsuz örneklerle ilgili gelişmeleri üye grupla paylaşacak ve saha eğitiminin öngörüldüğü gibi gerçekleştirilmesi için ilgili kurulları ile süreci takip edecektir.
 2. Bu süreçte, saha eğitiminin rotasyon olarak kabul edilmemesi ve Sağlık Bakanlığı denetiminden yoksun kalmasının Anabilim Dalı içerisindeki dengeler nedeni ile uzmanlık eğitimi açısından risk oluşturabileceği ve saha eğitiminin hakkıyla gerçekleştirilmemesine yol açabileceği endişesi nedeniyle, **Yönetim Kurulu**, saha eğitiminin bir rotasyon olarak kabul edilmesi konusunda mevzuat değişikliği konusunda sorumluluk üstlenecektir.
- ii. Saha eğitimi, başta olmak üzere Uzmanlık Eğitimimizin kalitesinin artması için en önemli konu Yeterlik Kurulumuzun akreditasyon çalışmalarına, eşyetkilendirme çalışmalarına başlamasıdır. Birkaç anabilim dalının bu konuda başvurusu bulunmaktadır ve bunun hayata

-
- geçirilmesinde daha fazla gecikilmemelidir. **Yönetim Kurulu**, Yeterlik Kurulumuzun bu yöndeki çalışmalarının tam destekçisidir.
- iii. Asistan karnesi ile ilgili Yeterlik Kurulu tarafından bir çalışma gerçekleştirilerek en kısa zamanda hayata geçirilmelidir. Bu karnenin gereklilikleri asgari standart olarak kabul edilmelidir ve üzerine Anabilim Dalları ihtiyaçları doğrultusunda eklemeler yapması mümkündür; elbet, bu eklemelerin de farklı anabilim dallarına örnek olabilmesi için üye grupta paylaşılması beklenmektedir. Benzer şekilde, ÇEP’te saha eğitimlerinin açıklandığı tablonun (Uygulamalı Saha Eğitimi Tablosu) ayrıntılandırılması gerekmektedir. Bu çalışmanın da Yeterlilik Kurulu koordinasyonunda yapılması uygun olacaktır. **Yönetim Kurulu**, Yeterlik Kurulumuzun bu yöndeki çalışmalarının gerçekleştirilmesi için her türlü desteğin sağlanmasını görev olarak almaktadır.
- iv. SEAB Protokolünün son hali kabul edilemez. Bu nedenle, HASUDER Sağlık Politika İstihdam Çalışma Grubunun önerileri doğrultusunda değiştirilmesi için Sağlık Bakanlığına başvurulması gerekmektedir. **Yönetim Kurulu**, en kısa zamanda Sağlık Bakanlığı yetkililerine çalıştay raporunu elden sunacak ve yazılı olarak da değişikliği talep edecektir.
- v. Derneğin meslek tanı ve görev analizi yayını elden geçip yenilenmelidir. Bu güncelleme ÇEP açısından da faydalı olacaktır. **Yönetim Kurulu** bu yönde çalışmaları yürütmesi amacıyla üyeler arasından gönüllülük esasına dayalı olarak çekirdek bir kadro oluşturarak bu yönde ilk adımı atacaktır.
- vi. Mevzuat değişikliği ile halk sağlığı uzmanlarının aldıkları eğitim gereği görevlendirilmesinin önü açılmalı ve yönetici ve uzman kadroları arasında mevcut ücret farkının ortadan kaldırılması için girişimlerde bulunulmalıdır. HASUDER halen bu alanda Sağlık Bakanlığı tarafından yürütülen ya da gelecekte yürütülecek çalışmalarda aktif olarak yer almalıdır. **Yönetim Kurulu**, uzmanların, Sağlık Bakanlığı dışında diğer bütün halk sağlığı bağlantılı bakanlıklar, belediyeler ve STK lar gibi diğer istihdam alanlarına dahil olmasını sağlayabilmek amacıyla Sağlık Politikaları ve İstihdam Çalışma Grubu aracılığıyla bir ön çalışma yapılması planlanmaktadır.
- vii. Halk sağlığı uzmanlık alanının, halk sağlığı uzmanının ve derneğin tanıtımı sağlanmalı, bilinirliği arttırılmalıdır. Karar vericilere, paydaşlara, meslektaşlara, öğrencilere ve topluma tanıtım amacıyla profesyonel yardımı da içerecek şekilde çalışmalara ivedilikle başlanmalıdır. Bu amaçla **Yönetim Kurulu** derneğin tanıtımı ve bilinirliğinin arttırılması amacıyla başlatmış olduğu çalışmaları hızlandırmayı planlamaktadır. Cumhurbaşkanlığı

Sağlık Ve Gıda Politikaları Kurulu, TBMM Sağlık Komisyonu, Sağlık Bakanlığının farklı Genel M¼d¼rl¼kleri ve T¼SEP, ilgili diğer bakanlıklar, Uluslararası Kuruluşlar ve STK'lar ilk planda temas kurulacak kurum ve kuruluşlar arasında yer almaktadır.

Ek: 1

Türkiye'deki Tıp Fakülteleri

Halk Sağlığı Anabilim Dalları

Hazırlayan: Prof. Dr. Ayşe Emel Önal (İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı Başkanı, Çevre Sağlığı Bilim Dalı Başkanı, İstanbul Üniversitesi Toplum Hekimliği Uygulama Araştırma Merkezi Müdürü)

Bu sunumda 66 devlet üniversitesi, 22 özel üniversite tıp fakülteleri yer almaktadır. Akademik kadrolar üniversitelerin kendi web sitelerinden alınmıştır. Tarih:22 Şubat 2019

Devlet Üniversiteleri

- Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Yrd. Doç. Aysu Kıyan
- Doç. Dr. Seval Alkoy
- Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. Erdal Beşer (AD Başkanı)
- Prof. Dr. Pınar (Avcı) Okyay
- Prof. Dr. Emine Didem Evcı Kiraz
- Prof. Dr. Filiz Abacıgil
- Ahi Evran Tıp Fakültesi
- Dr. Öğ. Üyesi Ülken Tunga Babaoğlu
- Afyon Kocatepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Doç. Dr. Kadriye Avcı
- Akdeniz Üniversitesi Alanya Tıp Fakültesi
- Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof.Dr. Mehmet Rıfki Aktekin (AD Başkanı)
- Prof. Dr. Levent Dönmez
- Doç.Dr. Yonca Sönmez
- Doç. Dr. İlker Belek
- Dr.Öğr.Ü. Mehtap Türkay
- Dr.Öğr.Ü. Meltem Akdemir

-
- Öğr.Gör.Dr. Hakan Erengin
- Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof.Dr. Meltem Çöl (AD Başkanı)
- Prof.Dr. Zeliha Ferda Özyurda
- Prof.Dr. Ahmet Saltık
- Prof.Dr. Birgül Piyal
- Prof.Dr. Tuğrul Erbaydar
- Prof.Dr. Deniz Çalışkan
- Prof.Dr. Mine Esin Ocaktan
- Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. Serhat Vançelik
- Bakırçay Üniversitesi-İzmir
 - Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi (Baün)
- Doç. Dr. Sultan Eser
- Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi-Yozgat
- Doç. Dr. Engin Tutkun (AD Başkanı)
- Doç. Dr. Mahmut Kılıç
- Dr. Öğr. Ü. Vugar Ali Türksoy
- Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi-Zonguldak
- Prof. Dr. Ferruh Ayoğlu
- Celâl Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. Cemil Özcan
- Prof. Dr. Erhan Eser (AD Başkanı)
- Prof. Dr. Pınar Erbay Dünder
- Doç. Dr. Beyhan Cengiz Özyurt
- Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof.Dr. Ergün Haldun Sümer
- Prof.Dr. Gülay Koçoğlu
- Prof.Dr. Hasan Hüseyin Polat
- Prof.Dr. İlhan Çetin
- Prof.Dr. Naim Nur

-
- Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Coşkun Bakar (AD Başkanı)
 - Doç. Dr. Sibel Oymak
 - Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Muhsin Akbaba
 - Prof. Dr. Elçin Yoldaşcan
 - Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof.Dr. Günay Saka (AD Başkanı)
 - Prof.Dr. Ali Ceylan
 - Uz.Kadir Arı
 - Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Bülent Kılıç (AD Başkanı)
 - Prof. Dr. Reyhan Uçku
 - Prof. Dr. Gül Ergör
 - Prof. Dr. Belgin Ünal
 - Prof. Dr. O. Alparslan Ergör
 - Prof. Dr. Yücel Demiral
 - Prof. Dr. Türkan Günay
 - Doç. Dr. Hatice Şimşek Keskin
 - Dumlupınar Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof.Dr. Hakan Topaçoğlu (AD Başkan)
 - Doç.Dr. Ayhan Sarıtaş
 - Dr.Öğr.Ü. Harun Güneş
 - Dr.Öğr.Ü. Feruze Turan Sönmez
 - Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Aliye Mandıracıoğlu (AD Başkanı)
 - Prof. Dr. İ. Raika Durusoy Onmuş
 - Prof. Dr. Meltem Çiçekçioğlu
 - Prof. Dr. Meral Türk
 - Prof. Dr. Şafak Taner
 - Prof. Dr. Zeliha Aslı Öcek

-Doç. Dr. Hür Hassoy

-Doç. Dr. Işıl Ergin

-Uzm. Dr. Didem Aytimur

- Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Ahmet Öztürk

-Prof. Dr. Fevziye Çetinkaya

-Prof. Dr. Osman Günay

-Doç. Dr. Elçin Balcı

-Doç. Dr. İskender Gün

-Dr. Öğr. Üyesi Arda Borlu

- Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Dr. Öğr. Üyesi Talat Ezmeci

-Dr. Öğr. Üyesi Sara Salcan

- Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Selma Metintaş (AD Başkanı)

-Prof. Dr. Alaettin Ünsal

-Prof. Dr. Burhanettin Işıklı

-Prof. Dr. Didem Arslantaş

-Doç. Dr. Muhammed Fatih Önsüz

- Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi-Elazığ

-Prof. Dr. Ayşe Ferdane Oğuzöncül (AD Başkanı)

-Prof. Dr. Süleyman Erhan Deveci

-Prof. Dr. Edibe Pirinçci

-Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Tevfik Ozan

- Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Mustafa Necmi İlhan (AD Başkanı)

-Prof. Dr. Seçil Özkan

-Prof. Dr. F. Nur (Baran) Aksakal (Çevre Sağlığı Bilim Dalı Başkanı)

-Prof. Dr. Mustafa Necmi İlhan (İş Ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı Başkanı)

-Öğr. Gör. Dr. Asiye Uğraş Dikmen

- Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Birgül Özçırpıcı

-
- Dr. Öğr. Üye. Neriman Aydın
- Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi-Tokat
- Prof. Dr. Mücahit Eğri
- Dr. Öğr. Üyesi Rıza Çıtlı
- Dr. Öğr. Üyesi Yalçın Önder
- Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Dr. Öğr. Üyesi Emine Ayhan (AD Başkanı)
- Gülhane Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
- Prof. Dr. Toker Ergüder
- Doç. Dr. Türker Türker
- Dr. Öğr. Üyesi Derya Çamur
- Dr. Öğretim Üyesi Hülya Şirin
- Prof. Dr. Metin Hasde -Ankara Gülhane Sağlık Uygulama Ve Araştırma Merkezi
- Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. K. Hakan Altıntaş (AD Başkanı)
- Prof. Dr. Levent Akın
- Prof. Dr. Dilek Aslan
- Prof. Dr. Banu Çakır
- Prof. Dr. Nesrin Çilingiroğlu
- Prof. Dr. Bahar Doğan
- Prof. Dr. Ali Naci Yıldız
- Prof. Dr. L. Hilal Özcebe
- Prof. Dr. Ü. Şevkat Bahar Özvarış
- Doç. Dr. Nüket Paksoy Erbaydar
- Doç. Dr. Cavit Işık Yavuz
- Dr. Öğr. Üyesi Mahmut Saadi Yardım
- Öğr. Gör. Dr. Meltem Şengelen
- Öğr. Gör. Dr. Sema Atilla
- Öğr. Gör. Dr. A. Tülay Bağcı Bosi
- Hacettepe Üniversitesi, Halk Sağlığı Enstitüsü
- Prof. Dr. Ü. Şevkat Bahar Özvarış (Müdürü)
- Doç. Dr. Özge Karadağ Çaman

-Öğrt. Gör. Dr. Sema Attila

- Sağlık Araştırmaları Anabilim Dalı

-Prof. Dr. Sarp Üner

-Prof. Dr. Bahar Güçiz Doğan

-Doç. Dr. Umut Ece Arslan

-Ğrt. Gör. Dr. Uzman Tülay Bağcı Bosi

-Öğrt. Gör. Dr. Hande Konşuk Ünlü

- İş Sağlığı Ve Güvenliği Anabilim Dalı

-Doç. Dr. Sibel Kıran

- Hacettepe Üniversitesi Kastamonu Tıp Fakültesi

- Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. İbrahim Koruk (AD Başkanı)

-Dr. Öğr. Üyesi Burcu Beyazgül

- Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

- İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Erkan Pehlivan

-Prof. Dr. Gülsen Güneş

-Prof. Dr. Ali Özer

- İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Işıl Maral

-Prof. Dr. Mustafa Taşdemir

-Dr. Öğr. Üyesi Hatice İkişik

- İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Ethem Erginöz-Anabilim Dalı Başkanı

-Prof. Dr. M. Sarper Erdoğan

-Doç. Dr. Günay Can

-Dr. Öğr. Üyesi Serdar Selçuk Köksal

- İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi

-Prof.Dr. Ayşe Emel Önal -Ana Bilim Dalı Bşk. Ve Çevre Sağlığı Bilim Dalı Başkanı

-Prof.Dr. Halim İşsever-İş Sağlığı Bilim Dalı Başkanı Ve Tıpta Bilgisayar Uygulamaları Bilim Dalı Bşk.

-Prof.Dr. Nuray Özgülner

-
- Prof.Dr. Selma Karabey
- Prof.Dr. Sevgi Canbaz
- Doç.Dr. Hülya Gül
- İzmir Demokrasi Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Sofuoğlu
- İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Doç. Dr. Mustafa Tözün
- Doç. Dr. Melih Kaan Sözmen
- Dr. Öğr. Üyesi Asya Banu Babaoğlu
- Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Dr. Öğretim Üyesi Binali Çatak
- Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Dr. Öğr. Üyesi Ayşegül Erdoğan
- Dr. Öğr. Üyesi Ramazan Azim Okyay
- Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. Seyit Ali Kayış
- Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. Nazım Ercüment Beyhun (AD Başkanı)
- Prof. Dr. Gamze Çan
- Prof. Dr. Murat Topbaş
- Dr. Öğr. Üyesi Sevil Turhan
- Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. Meral Saygun
- Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Doç. Dr. Çiğdem Çağlayan (AD Başkanı)
- Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Alp Aker
- Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Prof. Dr. Melda Karavuş (AD Başkanı)
- Prof. Dr. Pınar Ay
- Prof. Dr. Dilşad Save
- Prof. Dr. N. Emel Lüleci
- Prof. Dr. Ahmet Topuzoğlu

-
- Doç. Dr. Seyhan Hıdıroğlu
 - Doç. Dr. Nilüfer Özyaydın
 - Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Caferi Tayyar Şaşmaz (AD Başkanı)
 - Prof. Dr. Resul Buğdaycı
 - Prof. Dr. Ahmet Öner Kurt
 - Prof. Dr. Seva Öner
 - Doç. Dr. Gülçin Yapıcı
 - Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Doç Dr. Metin Pıçakçıefe (AD Başkanı)
 - Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi-Hatay
 - Prof. Dr. Tacettin İnandı
 - Prof. Dr. Nazan Savaş
 - Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Doç. Dr. Gamze Varol Saraçoğlu
 - Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Tahir Kemal Şahin (AD Başkanı)
 - Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Durduran
 - Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Uyar
 - Dr. Öğretim Üyesi Lütfi Saltuk Demir
 - Dr. Öğretim Üyesi Hasan Küçükkendirici
 - Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Cihad Dünder (AD Başkanı)
 - Prof. Dr. Şennur Dabak
 - Prof. Dr. Ahmet Tevfik Sünter
 - Dr. Öğr. Üyesi Özlem Terzi
 - Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Mehmet Bostancı
 - Prof. Dr. Ahmet Ergin (AD Başkanı)
 - Doç. Dr. Özgür Sevinç
 - Doç.Dr. Nurhan Meydan Acımış

-
- Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi-Rize
 - Prof. Dr. Leyla Karaoğlu
 - Dr. Öğr. Ü. Gökhan Tahsin Telatar
 - Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Hasan Çetin Ekerbiçer
 - Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi-Konya
 - Doç.Dr. Fatih Kara
 - Doç.Dr. Kemal Macit Hisar
 - Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr.Ahmet Nesimi Kişioğlu (AD Başkanı)
 - Prof.Dr.Ersin Uskun
 - Dr.Öğr.Üyesi Özgür Önal
 - Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Fatih Özçelik
 - Prof. Dr. Faruk Yorulmaz (AD Başkanı)
 - Prof. Dr. Muzaffer Eskiocak
 - Prof. Dr. Galip Ekuklu
 - Prof. Dr. Burcu Tokuç
 - Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Kayıhan Pala
 - Prof. Dr. Levent Özdemir (AD Başkanı)
 - Doç. Dr. Nalan Akış
 - Doç. Dr. Alpaslan Türkkkan
 - Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Salih Mollahaliloğlu
 - Doç. Dr. Ömer Hınç Yılmaz
 - Doç. Dr. Dilek Öztaş
 - Dr. Öğretim Üyesi M.Enes Gökler
 - Dr. Öğretim .Üyesi Namatıjiang Maimaitı
 - Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Dr. Öğr. Ü. İzzet Çeleğen
 - Dr. Öğr. Ü. Sinemis Çetin Dağlı

-
- Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Nadi Bakırcı (AD Başkanı)
 - Doç. Dr. Figen Demir
 - Dr. Öğr. Üyesi Yeşim Yasin
 - Altınbaş Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Dr. Öğr. Üyesi Melike Yavuz (AD Başkanı)
 - Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Zafer Akçalı
 - Prof. Dr. Recep Akdur
 - Bezm-İ Alem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Bedia (Ayhan) Özyıldırım
 - Dr. Öğr. Üyesi Saad Alazawı
 - Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi-İstanbul
 - Prof. Dr. Suphi Vehid-Anabilim Dalı Başkanı
 - Biruni Üniversitesi Tıp Fakültesi-İstanbul
 - İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Osman Erol Hayran
 - İzmir Ekonomi Üniversitesi
 - Prof. Dr. Gönül Dinç Horasan
 - Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Sibel Sakarya
 - Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Zafer Öztekin
 - Dr. Öğr. Üyesi Onur Özlem Öztürk
 - Mevlana Üniversitesi Tıp Fakültesi -Konya
 - Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi
 - Prof. Dr. Mithat Kıyak
 - Sanko Üniversitesi Tıp Fakültesi-Gaziantep
 - Şifa Üniversitesi Tıp Fakültesi-İzmir

-
- Tobb Ekonomi Ve Teknoloji Üniversitesi Tıp Fakültesi-Ankara
 - Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi-Ankara
 - Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi-Ankara
 - Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Recep Erol Sezer

-Dr. Öğr. Üyesi Hale Arık Taşyikan

- Yeni Yüzyıl Üniversitesi Tıp Fakültesi

-Prof. Dr. Seniha Bilge Hapçioğlu

- Fatih Üniversitesi Tıp Fakültesi
- Zirve Üniversitesi Emine-Bahaeddin Nakıboğlu Tıp Fakültesi-Gaziantep